

Přírodní park Hřebeny

Přírodní park Hřebeny, geograficky **Brdské Hřebeny** jsou severovýchodní částí Brdské vrchoviny a táhnou se od Zbraslavi k vlastním Brdům. To jenom aby bylo jasné, kam jsme se to tentokrát vydali. Zbraslav patří již celá desetiletí ku Praze a tak nám stačil běžný autobus MHD k výchozímu bodu naší vycházky na **Zbraslav – Baně**.

Brdské pohoří bylo pro svůj členitý terén a pěknou přírodu vždycky vyhledávané a ani dnes tomu není jinak. Je to i díky tomu že větší část uzavřených vojenských prostorů vojáci po mnoha letech opustili. Tak se postupně dostává do povědomí, že to nejsou jen tak nějaké kopečky. Vždyť je tu deset vrcholů vyšších než 600m, pět vrcholů vyšších než 500m a dva vrcholy vyšší než 400m. Pro dnešek bude stačit zmínit jen ten nejvyšší a nejnižší. Nejvyšší je Písek 691m a nejnižší Cukrák (Kopanina) 411m. Pro dnešek zvolila Marie ten nejnižší, Cukrák a není divu, vždyť jeho část leží ještě na území Prahy.

Konečná autobusu na Baních je na okraji lesa a tak bez varování je hned pořádný stoupák lesním úvozem ke kapličce Panny Marie. Církevní památka dnes krásně opravená, leží na turistické trase, každý se tu zastaví, oddechnout, potěšit pohledem.

Kousek nad kapličkou je „povinné“ zastavení také, lesní palouk, místo s neuvěřitelným výhledem na údolí Berounky, nad ní pomalu se rozpouštějící mlhy, na protější radotínské a černošické svahy a na severu skoro celé hlavní město.

Pokračujeme ještě několik desítek metrů do kopce na křižovatku turistických cest. A nejenom turistických, přes Cukrák téměř pod vrcholem vede také dálnice. Naštěstí je přemostěná, přešli jsme a tak jsme již za dálnicí na okraji lesa. Zahrada pod lesem je vlastně malé zoo, volný výběh zřejmě věčně hladových zvířátek všech barev. Zásoba krmení, které Marie všem rozdala, zmizela za chvíli.

Ztvrdlé pečivo zmizelo v útrokách koziček a oveček a nezbyvá než pomalu stoupat prosluněným lesem k nejvyššímu bodu Cukráku. Listnatý les na podzim a sluneční paprsky to je kombinace barev a pohody, hlavní důvod proč neseďet doma. Tak se podívejte, jak jsme putovali na vrchol k vysilači.

Jsme na vrcholu a kousek od nás na kótě 399 m.n.m. je televizní vysílač Cukrák. Je to mimořádná stavba, nerozlučně spojená s počátky Československé televize, uvedená do provozu v roce 1961.

Řekli jsme si pár zajímavých informací k této unikátní stavbě. Vysílač je vysoký 195 m + nové anténní nástavce, tedy výška 220 metrů (více jak 3 petřínské rozhledny na sobě), základy má založené ve skále v hloubce 12 metrů a hmotnost celé konstrukce je 2 000 tun. Uvnitř věže je výtah, který jezdí až do výšky 137 metrů. Aby stavba odolávala silným větrům je v ní umístěna unikátní mechanika která celou věž vyvažuje. Při velkém větru dokáže vyrovnávat až metrové výkyvy věže. Telekomunikační pracoviště není nutné nijak speciálně vytápět. K vytápění postačí odpadní teplo z komunikačních přístrojů.

Vysílač je významná technická památka.

Vysílač Cukrák jsme ponechali osudu, snad tu ještě nějaký čas postojí, protože to není jen vysílač Československé televize a rozhlasu ale je to i skvělý orientační bod, viditelný ze vzdálenosti desítek kilometrů.

Od vysílače nás čeká klesající cesta lesem k nedaleké Berounce. Protože podle vody jsme šli nedávno tak Marie zvolila cestu nově vznikající částí Lipenců.

Nové stavby kam se podíváš, tímhle tempem se Lipence brzy prorostou až do lesa. Nezastavěné přírody ubývá nezadržitelným tempem. Tak jsme lesní cesty zaměnili za betonové chodníky a pochodujeme dál. Tady se prý hodí speciální úprava nordick walking, na tu je Jitka specialistka.

V cíli naší vycházky, zastávka autobusu na návsi.

Zbraslav a Lipence 27. října 2022. Vycházku připravila Marie Kučerová.

Fotky Jiřina Žipková a Hana Mašková, kronika Mirek

